und Stücke: τὴν νέκρωσιν τοῦ θεοῦ περιφέροντες.... ἴνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ φανερωθῆ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν. 11 ἡμεῖς γὰρ οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα, ἴνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ φανερωθῆ ἐν τῆ θνητῆ ἡμῶν σαρκί. 13 ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν. 16—18 Anspielungen und Stücke: καὶ οὐκ ἐγκακώσομεν... ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται.. ὁ ἔσω [ἄνθρωπος] ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα... τὰ βλεπόμενα, τὰ μὴ βλεπόμενα, πρόσκαιρα, αἰώνια.

Aus c. V 1. 2 εἀν ή επίγειος ήμῶν οἰκία καταλυθῆ — οἰκίαν αἰώνιον ἀχειφοποίητον εν τῷ οὐφανῷ — στενάζομεν, τὸ οἰκητήφιον τὸ εξ οὐφανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες, 3 εἴπερ καὶ ἐκδυσάμενοι οὐχ εύφεθησόμεθα γυμνοί, 4 καὶ γὰρ οῖ ὄντες ἐν τούτῳ τῷ σκήνει τοῦ

hervor — $\varphi a \nu \epsilon \varrho \omega \vartheta \tilde{\eta}$ vorangestellt mit A vulg cop — $\mathring{\epsilon} \nu \tau \tilde{\phi} \sigma \acute{\omega} \mu a \tau \iota$ mit der Mehrzahl $> \mathring{\epsilon} \nu \tau \sigma \tilde{\iota} \varsigma \sigma \acute{\omega} \mu a \sigma \iota \nu$.

11 Dial. V, 27 (Rufin: fehlt γά ϱ — Ἰησοῦ für τοῦ Χ ϱ ιστοῦ — "in carne nostra mortali"). 'Aεὶ fehlt (aber das kommt wegen des Anfangs nicht in Betracht) — διὰ Ἰησοῦν fehlt nach παραδιδόμεθα (mit Absicht?) — τοῦ Χ ϱ ιστοῦ mit C, Ἰησοῦ Χ ϱ ιστοῦ D* Gdg (Dc tilgt Χ ϱ ιστοῦ), 'Ἰησοῦ die große Mehrzahl — die sonst bezeugte LA: ἐν τῆ θνητῆ σαρεὶ ἡμῶν. Tert. (V, 11): "Futuram vitam dicit Christi in corpore apparituram." (Also las auch er nicht 'Ἰησοῦ).

13 Epiph. p. 123, 175. Epiph. bemerkt: ἐξέκοψεν δὲ τό κατὰ τὸ γεγοαμμένον (samt dem Spruch selbst: ἐπίστευσα, διὸ καὶ ἐλάλησα, der nun unmöglich geworden und den auch Epiph, fortläßt).

16—18 Tert. (V, 11): "Et quomodo in sequentibus non ad "visibilia" nec ad 'temporalia", sed ad 'invisibilia" et ad 'aeterna" id est non ad praesentia, sed ad futura exhortatur." ", exteriorem" quidem 'hominem nostrum corrumpi" dicens" . . . "de quibus praemisit adiciens: 'et non deficienus"; nam et 'interiorem hominem nostrum renovari de die in diem" dicens" — 16 καὶ οὐκ ἐγκακώσομεν singulär — ἄνθρωπος nach ἔσω mit arm. (aber Tert. mußte das Wort hinzufügen).

4 Tert. (V, 12): ,,, etenim qui sumus in isto tabernaculo corporis ingemimus, quod gravemur nolentes exui, sed superindui, uti devoretur mortale hoc a vita" — τούτω mit D Gdg vulg Ambrosiaster, Orig. usw. > fehlt — τοῦ σώματος ohne Zeugen — θέλοντες ohne Zeugen und unsicher;